

Nr 281.

Av herr **Larsson** i Gallstad m. fl. i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om hingstbesiktningstvång.

Kungl. Maj:t har i proposition nr 104 för Riksdagen framlagt förslag till lag om hingstbesiktningstvång. Härmed torde ett för våra hästvänner länge känt missförhållande bliva avhjälpt, och då denna lag blivit verklighet skall den säkerligen hälsas med tillfredsställelse på de allra flesta håll. Detta oaktat torde bestämmelserna i § 2 något långt ingripa i den personliga friheten. Denna paragraf säger nämligen bl. a. att hingst icke får, »vare sig kostnadsfritt eller mot avgift, användas till betäckning av sto, som tillhör annan än hingstens ägare». Om man utgår ifrån att den blivande hingstbesiktningen sker på ett tillfredsställande sätt, så får härvid naturligtvis följas vissa principer. Enligt gällande reglemente för hästpremieringarne kan för län eller del därav bestämmas att endast viss eller vissa raser av kallblodiga få godkännas. Det ligger därför nära till hands att samma bestämmelser komma att tillämpas vid hingstbesiktningstvångslagens tillämpning, vilket icke kan anses olämpligt. Men om enstaka hingstar finnas, som själva äro av hög klass, så kan ifrågasättas, om det ej är för strängt, att böter åläggas den som t. ex. gratis upplåter hingsten, endast därför att hingsten är av särskild ras.

Även andra fall kunna tänkas. Så t. ex. finnas en del travarehingstar, vilkas härkomst ej kan så styrkas, att de kunna godkännas som beskällare eller ha de kanske ej vid besiktningen uppvisats, men dessa hingstar kunna vara lämpliga till parning med en del ston.

Om lagen endast förbjöde upplåtandet *mot ersättning* av vid besiktningen icke godkända hingstar, torde dess ändamål vara vunnet. I så

fall skulle man ändå slippa se annonser om »okynneshingstar» och ej heller skulle det, såsom hittills varit förhållandet, bliva tal om något ockrande på den okunniga allmänheten.

I anledning av vad sålunda anförts föreslås, att Riksdagen måtte besluta,

att § 2 mom. 1 i förslag till lag om hingstbesiktningstväng måtte erhålla följande lydelse:

Inom område, varest hingstbesiktningstväng införts, må icke hingst, med mindre han uppnått tre års ålder ävensom prövats vara såsom beskällare inom orten lämplig vid den tid, då betäckningen sker, mot avgift användas till betäckning av sto, som tillhör annan än hingstens ägare.

Stockholm den 14 mars 1913.

S. J. Larsson.

A. Henrikson.

Cornelius Olsson.

Heberg.

P. E. Hedström.